

Sb., čítati vojenskou službu ani přes § 61 služ. pragm., jak shora již dovozeno. Ale pak činí doba 8 r., 7 m., 3 d. vypočtená podle § 3 odst. 1 věty 2 vl. nař. č. 96/1930 Sb. podle odst. 5 tohoto paragrafu dobu rozhodnou pro určení nové pensijní základny. Měří-li se tato doba v důsledku příkazu § 3 odst. 1 věty 1 cit. vl. nař. tříletými lhůtami postupovými (viz i §§ 11, 15 a 16 plat. zák. č. 103/1926 Sb.), dospívá se v 5. plat. stupnici, podle níž jest určiti novou pensijní základnu, za 6 roků ke služnému stupně c) v ciferní výši 25.200 Kč, jak správně určil žal. úřad. Zbytek 2 r., 7 m., 3 d. nepřichází dále v úvahu, ježto zbytková doba ta nedosahuje úplného tříletí (§ 3 odst. 1 věta 1 vl. nař. č. 96/1930 Sb.) a zák. č. 70/1930 a vl. nař. č. 96/1930 Sb. nezná instituce zaokrouhlování doby scházející na plný půlrok či celý rok, jak to činí pro účely převodu aktivních státních zaměstnanců předpis § 197 plat. zák. č. 103/1926 Sb., pokud se týká § 1 odst. 4 zákona č. 74/1896 ř. z. pro výměru odpočivných požitků.

Za tohoto stavu věci bylo stížnost zamítnouti pro bezdůvodnost.

Č. 11.501.

Ř í z e n í s p r á v n í: * Ustanovení § 127 spr. ř. č. 8/28 Sb., podle něhož hradí náklady řízení, »kdo řízení zavinil tím, že nesplnil povinnost mu uloženou«, má na mysli nejen povinnost uloženou konkrétním správním aktem, nýbrž vůbec povinnost náležející po zákonu.

(Nález ze dne 26. října 1934 č. 12.373/32.)

V ě c: Obec K. proti zemskému úřadu v Brně o náhradu útrat místního šetření.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Okresní úřad ve Vyškově k opětným stížnostem výměrem ze 6. října 1931 nařídil místní šetření na špatný stav obecní cesty v K. ke kolonii na »Rybníkách«. V záhlaví protokolu sepsaného dne 13. listopadu 1931 okr. úřadem při úředním jednání v K. jest jako předmět uvedeno projednání stížnosti Okrsků odborů Národní Jednoty pro jihozápadní Moravu na Vyškovsku jako poplatníka na špatný stav obecní silnice, vedoucí ke kolonii na R., jakož i projednání otázky vybudování okresní silnice II. tř. K.—L.—Z.—P. V protokolu byly pak zjištěny závady shledané na obecní silnici vedoucí ke kolonii na R. a byla předběžně vyšetřována otázka vybudování okresní silnice K.—L.

Usnesením z 19. listopadu 1931 — jež později bylo v cestě instanční v podstatě potvrzeno rozhodnutím zem. výboru — nařídil okr. výbor ve Vyškově obci K. na základě § 37 zák. č. 38/1877 mor. z. z. a § 99 zák. č. 125/27 Sb. mocí svého dohlédacího práva, aby odstraněny byly vady a nedostatky na obecní cestě, vedoucí ke kolonii na R., ve výměru dotčeném blíže uvedené, a zmíněná cesta aby byla zlepšena způsobem tam naznačeným do konce roku 1931, jinak že opatření tato provedou se na útraty obce.

Intimuje toto usnesení výměrem z 19. listopadu 1931 rozhodl okresní úřad, že obec K. jest podle § 127 vl. nař. č. 8/28 Sb. povinna hraditi ze svého útraty místního šetření v záležitosti stavu uvedené cesty ko-

naného, a to částkou 255 Kč 60 h, jelikož k jednání tomuto zavdala podnět.

Nař. rozhodnutím z 12. března 1932 zamítl žal. úřad odvolání obce K. v podstatě z toho důvodu, že okr. úřad provedl 13. listopadu 1931 místní šetření a zjistil, že dotyčná obecní cesta má komunikační závady, jež jsou přesně uvedeny v protokole sepsaném o tomto místním šetření. Výsledkem tohoto místního jednání bylo tedy prokázáno, že obec K. neplněním svých povinností, vyplývajících z ustanovení silničního zákona č. 38/1877 mor. z. z., dala k místnímu jednání podnět.

O stížnosti obce K. do rozhodnutí zem. úřadu z 12. března 1932 uvážil nss: — — — — —

Stížnost vytýká, že nař. rozhodnutí se odvolává na to, že obec svým povinností nedostála a tím zavdala podnět k úřednímu výkonu. St-lka hájí tu názor, že § 127 vl. nař. č. 8/28 Sb., stanově, že zvláštní náklady, které vznikly úřadu provedením řízení nebo některé jeho části, hradí ten, kdo o úřední povolení (schválení), o propůjčení oprávnění neb o zproštění povinnosti žádal nebo řízení zavinil tím, že nesplnil povinnost mu uloženou, míní »nesplněním povinností« nikoli nezachování nějakého zákona, nýbrž jen nesplnění konkrétní povinnosti, která politickým úřadem byla straně zvláště uložena. Podle názoru stížnosti měl polit. úřad buď se obrátiti na zemský výbor nebo sám komisionálně stav silnice zjistiti a na základě výsledků tohoto zjištění uděliti obci příkaz k odstranění závad, a teprve, kdyby obec tohoto příkazu neuposlechla, bylo by lze mluvit o nedbalosti, která by mohla býti podnětem k uložení nákladů.

Nss nemůže sdíleti tento názor st-lčin. Široké znění cit. § 127 »nesplnil povinnost mu uloženou«, podle obecného významu slov v něm použitých postihuje všelike zanedbání povinností straně náležejících, tedy nejen zanedbání povinností uložené konkrétním správním aktem, nýbrž vůbec zanedbání povinností stanovené v abstraktní právní normě, aniž třeba, aby tato povinnost straně již po zákonu náležející byla napřed konkrétním správním aktem vůči ní formalisována. Úzký smysl zmíněného předpisu, jaký mu dává stížnost, byl by vzhledem k uvedenému musil poznatelně dojíti výrazu v předpisech správního řádu. To se však nestalo, neboť nějakého předpisu, z něhož by ať přímo, ať nepřímo bylo lze souditi na restriktivní výklad stížností hájený, ve správním řádu není. Z dikce § 127 pak, jak uvedeno, takový restriktivní výklad o sobě neplyne. Dlužno proto míti za to, že § 127 spr. ř., ukládaje hraditi náklady řízení tomu, kdo řízení zavinil tím, že nesplnil povinnost mu uloženou, má na mysli nejen povinnost uloženou konkrétním aktem, nýbrž vůbec povinnost náležející po zákonu. Úsudku tomu svědčí také úvaha, že při názoru stížnosti cit. předpis dopadal by vlastně jen na řízení při exekutivním vymáhání povinností straně konkrétním správním aktem uložených, a praktický dosah jeho byl by tedy pranepatrný.

Tvrdí-li dále stížnost, že předpoklad nař. rozhodnutí, jakoby obec byla zavdala podnět ke komisionálnímu ohledání, jest v rozporu se spisy a se zákonem, nepostihuje pravého obsahu nař. rozhodnutí (§ 18 zák. o ss), neboť žal. úřad neopřel svůj výrok o to, že st-lka zavdala podnět k úřední činnosti svým návrhem nebo jednáním atd., nýbrž o to, že st-lka místní jednání zavinila nesplněním povinností vyplývajících

z ustanovení silničního zákona, třeba že to ne zcela přesně vyjádřil slovy: »zavdala podnět«.

Pokud konečně stížnost tvrdí, že chování obce nebylo vůbec příčinou komisionelního úředního výkonu, jak plyne z toho, že prý se výsledky tohoto úředního výkonu v konečném výměru skoro nenajdou, stačí poukázat na to, že nař. rozhodnutí vytklo, že komunikační závady jsou přesně uvedeny v protokolu o místním šetření; že by takové závady v protokolu uvedeny a zjištěny nebyly, st-lka vůbec netvrdí a také nepopírá, že ji stihá povinnost udržovati spornou cestu v dobrém stavu.

Č. 11.502.

Zaměstnanci veřejní: Určení služebního pořadí zaměstnanců, kteří podle § 10, odst. 1, věta 2 org. zák. č. 125/1927 Sb. přešli do státní služby — věta jako u Boh. A 11.503/34.

(Nález ze dne 26. října 1934 č. 7315.)

V ě c: Václav W. v P. (adv. Dr. Otto Sommer z Prahy) proti min. vnitra (za zúč. Karla W. a spol. adv. Dr. Egon Schwelb z Prahy) o služebním pořadí.

V ý r o k: Stížnost se částečně odmítá pro nepřípustnost, částečně zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Oběžníkem z 5. května 1931 rozeslalo presidium zem. úřadu v Praze, hledíc k ustanovení § 39 služ. pragm., pořadové seznamy úředníků služby právní, vyšší pomocné služby správní, kancelářských úředníků a kancelářských pomocných úředníků podle stavu z 31. prosince 1928, 1929 a 1930, aby byly dodány všem úředníkům v těchto seznamech zapsaným k nahlédnutí a potvrzení data tohoto nahlédnutí vlastnoručním podpisem, dále aby každý úředník byl upozorněn, že může podat podle § 39 služ. pragm. do určení svého pořadí do 14 dnů po nahlédnutí u svého služebního úřadu (§ 9 posl. odst. služ. pragm.) stížnost k min. vnitra s tím, že při sestavování pořadových seznamů bylo přihlíženo k ustanovení vl. nař. č. 163/1930 Sb.

V pořadovém seznamu podle stavu koncem roku 1928 jest st-l mezi kancelářskými úředníky IV. služební třídy 7. platové stupnice, a to kancelářskými oficiály, zapsán na místě 284 a přechází jej 39 úředníků, resp. úřednic, převzatých od býv. zem. správ. výboru a 22 převzatých od zrušených okresů, v seznamu podle stavu koncem roku 1929 jest zapsán na místě 280 a přechází jej 39 býv. úředníků zem. a 22 okresních a konečně v pořadovém seznamu podle stavu koncem roku 1930 jest zapsán na místě 272 a předchází jej 37 úředníků (úřednic) převzatých od zem. správ. výboru a 22 úředníků (úřednic) od zrušených okresů.

Do těchto pořadových seznamů vznesl st-l k min. vnitra stížnost z 12. června 1931, kterou toto zamítlo jako bezpodstatnou z těchto důvodů: »Ve stížnosti namítáte v jádru, že služební pořadí Vám předřaděných úředníků, převzatých do státní služby k 1. prosinci 1928 ze služeb zem. a okr. samosprávy, mělo býti určeno výlučně jen podle ustanovení § 37 služ. pragm., resp. § 20 plat. z. a nikoli podle vl. nař. č. 163/1930 Sb. — Námitku tuto min. vnitra nemohlo uznati, poněvadž pro určení